

Előfizetési árak:
 Egy évre . . . . 5 frt — kr.
 Fél évre . . . . 2 frt 50 kr.
 Negyed évre . . . 1 frt 25 kr.

Szerkesztőség:

Kurcpartti-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve

a lap egy oldala 24 helyre van beosztva
 Egy hely ára 90 kr. Bélyegdíj minden beiktatástól külön 30 kr.
 Hirdetések Stark Nándor könyvkereskedésében is felvételnek.

Bérmentetlen levelek csak ismert kezek től fogadtatnak el.

Nyiltér-ben

minden egyes sor közlése 30 kr.
 Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen hetenként háromszor:
 vasárnap, kedden és pénteken reggel.
 Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

SIMA FERENC.

Előfizetések elfogadtatnak helyben:
 Stark Nándor és Dezse Sándor könyvkereskedésében.
 Ugyanitt egyes számok is kaphatók.

A statutum.**IV.**

Lapunk előző cikkeiben kimutattuk, hogy a községi törvény világos rendelkezéseivel szemben nem lehet egy községi szabályrendelettel külön kvalifikációs feltételekhez kötni a városi tisztviselők választhatóságát, kivéve azon állásokat, melyekre a törvény előírja a kvalifikációs feltételeket.

Ha tehát azt akarja a városi képviselő testület, amit a jó közigazgatás érdekében akarnia kell, hogy minden állás képes, kifogástalan erővel legyen betöltve, akkor a tisztviselők megállapításánál kell odahatni, hogy a városi tisztviselők tisztességes existenciát biztosítsanak, s ez által a fontosabb állások a legképzettebb emberekre nézve is méltó verseny tárgyát képezhessék.

A mai fizetések mellett a város szolgáltatásban álló kitünőbb erők más pálya felé törekcsenek; mert valóban oly silányul vannak városunk tisztviselői fizetve, hogy csak a napról-napra való megélhetés van biztosítva, s azon reményről feltétlen le kell mondani mindenkinek, ki a város szolgáltatásban áll, hogy munkája gyümölcséből az aggkorra félre teheszen valamit, hogy a munkából való kioldás esetén legyen mire támaszkodni. A mai tisztviselés mellett erre még csak gondolni sem lehet. Nyugdíj nincs, s így, ha csak vagyona nincs az illető tisztviselőnek, agg napjaira nem marad számára más, mint a kegyelemkenyér vagy koldusbot.

A vármegye és az állam szolgáltatásban levő tisztviselők általában jobban vannak fizetve e mellett nyugdíjat élveznek, és így ezen állások inkább bírnak ingerrel a legtehetségesebb emberek előtt is.

Azt ez idő szerint fel se vetjük, bár ez is célul kell a városnak kitűzni, hogy nyugdíjat adjon a tisztviselőknak; de azt komolyan hangsúlyozzuk, hogy a fizetéseket általában javítani kell.

S itt az első a polgármester fizetése, a melynek megállapításánál nemcsak azt kell szem előtt tartani, hogy ezen fizetésben azon gond, felelősség és óriási munka, mely egy ilyen nagy város kormányzásával jár, tisztességesen meg legyen jutalmazva; de szem előtt kell tartani azt is, hogy egy ekkora város polgármesterének reprezentálni is kell, s így sokszor nem zárkozhatik el a város tisztessége érdekében oly jelentékeny kiadásoktól, melyek magánemberre soha, vagy egyáltalában csak akkor nehezülnek, ha önként keresi az alkalmat, hogy ily kiadásoknak részese lehessen.

A polgármesteri állás tehát nemcsak az ezen állással járó óriási munka, gond és nagy felelősség miatt terhes; de nehéz azért is, mert a rendes életmód körén kívül álló oly rendkívüli kiadások terhével jár, melyek elől egy, a város tisztessége és jó hírnevére valamint tartó polgármesternek kitérni nem lehet; annál fogva a polgármester fizetésének megállapításánál ezeknek tekintetbe kell jönni.

S ha ezeket vesszük, akkor a polgármester 1400 frttal csak a munkájára nézve sincs megfizetve. Az első tehát a polgármesteri állás, melynél a fizetésjavítást komoly feladatául kell a képviselő testületnek tekinteni.

Azután ott vannak a főkapitány, főjegyző, tanácsnokok, számvéző, pénztárnokok, nyilvántartó és levéltárnok, oly silányul vannak fizetve, ahogy Magyarországon talán egyetlen városban sem. Nincs az országban egyetlen 30 ezer lelket számláló város sem, melyben főkapitány, főjegyző és tanácsnokok 7-800 frttal volna fizetve. — S ha vesszük, hogy a birtoknyilvántartó, levéltárnok és alkaptány, kik elvégre is fontos pozíciót töltenek be a városi adminisztrációban s kiknek társadalmi állásuk is kell, hogy legyen, 500 frttal vannak fizetve, valóban ezt elszomorítónak tartjuk.

Tegyük fel, amit fel kell tenni és számba kell venni, hogy annak a hivatalnoknak nincs magánvagyon, hanem — ami irányadó — tehetsége által érdemli ki, hogy ily állásra megválasszassék, ha ezen 500 frt évi fizetésből a házbért, cseléd tartást, adót és ruházatot levonjuk, mi marad megélhetésre? Hát nem napról-napra való nyomoruságos existálás-e ez? S nem természetes-e, hogy ha valaki pályázik is a városhoz; de ha alkalma nyílik jobb állásra, igyekszik el a város szolgáltatásból; pedig megfordítva kellene lenni, úgy, hogy a legjobb tehetségek, legkiválóbb munkások a város szolgáltatásába törekedjenek.

Ez csak úgy lesz meg, ha tisztességesebb fizetést ad a város saját tisztviselőinek. Ezzel lesz igazán megoldva a kvalifikációs kérdés a városi adminisztrációban; mert ha jó fizetéseket adunk, akkor a legjobb erők is igyekezni fognak a város szolgáltatásába.

Az mondja a biblia, hogy: „méltó a munkás a maga bérére.” Azt hiszem, hogy azok az emberek, kik tehetségüket, igyekeztüket arra szánják, hogy első sorban városunk anyagilag, erkölcsileg haladjon, felvirágozzék, s másod sorban, hogy a polgárok közdolga jó és kifogástalan elintézésben részesüljön, azok a városi tisztviselők szintén méltók oly fizetésre, hogy ha már vagyont nem szerezhettek is fizetésök féltre tehető részéből, leg-

alább fontos és nehéz munkájok alatt fellegyenek mentve a megélhetés gondjai alól.

Ez az első feltétel, melyet a statutum megalkotásánál szem előtt kell tartani.

— **A körös-tisza-marosi ármentesítő és belvízszabályozó társulat** központi választmányának kataszteri albizottsága e hó 16-án, vasárnap délelőtt ülést tartott a társulati főigazgatóság hivatalhelyiségében Garzó Imre alelnök elnöklété mellett. — A bizottsági értekezleten több igen fontos tárgy került megbeszélésre, melyek közül legaktuálisabb érdekl az 1890. évi kirovás alapjának megváltoztatása bir. A földművelési minisztérium ugyanis a társulat ismételt felterjesztései folytán megengedte, hogy az 1890. évi kirovások már a műszaki ártérfejlesztés adatai alapján eszközöltessenek. Ezen miniszteri elhatározás azonban olyan későn érkezett le a társulathoz, hogy a legmegfeszítettebb munka mellett is csak most vált lehetségessé, hogy a társulat főigazgatója jelentést tehetett a bizottságnak arról, hogy minő változásokon fog a kirovás az új műszaki alapra történt fektetés folytán keresztülmenni. Ezen változások igen lényegesek. A műszaki ártérfejlesztés adatai szerint ugyanis mintegy 50,000 hold oly terület marad ki az ártérből, mely eddig ártéri kirovással terhelve volt, az ezzel szemben megmaradt ártér pedig az egyes ártéri vízszinek szerint óriási különbözetekeket mutat fel, főként azon oknál fogva, mert a körösi érdekeltségű mind eddig 1830-as ártér nem is létezett, míg a műszaki ártérfejlesztés ezen terület legnagyobb részét az 1830-as ártérbe tartozónak tünteti fel. A műszakilag fejlesztett ártér következőleg alakul az ideiglenes ártérhez képest:

A békés-bábockai szakaszon eddigelé volt megközelítőleg számítás szerint:

1830-as ártér	s e m m i.
1855-ös ártér	88545 kat. hold.
1881-es ártér	49324 „ „

A kunszentmárton-mindszenti szakaszon:

1830-as ártér	31298 kat. hold.
1855-ös ártér	82626 „ „
1881-es ártér	29434 „ „

A Mindszent-apátfalvi szakaszon:

1830-as ártér	59991 kat. hold.
1855-ös ártér	53850 „ „
1881-es ártér	32343 „ „

Összesen tehát a körös-tisza-marosi ármentesítő társulat ártere volt 1830-as vízszin 91289 kat. hold, 1855-ös vízszin 225,001 kat. hold, 1881-es vízszin 111,100 kat. hold: összes ártér mintegy 427,000 kat. hold. Ezzel szemben a műszaki ártérfejlesztés adatai szerint terheltni fog 1890. évben:

A békés-bábockai szakasznál:

1830-as ártér	61600 hold
1855-ös „	22600 „
1881-es „	46300 „

A kunszentmárton-mindszenti szakasznál:

1830-as ártér	51000 hold
1855-ös „	23400 „
1881-es „	56000 „

A Mindszent-apátfalvi szakasznál:

1830-as ártér	68500 hold
1855-ös „	27700 „
1881-es „	26800 „

A körös—tizza—marosi ármentesítő társulat összes ártere lesz:

1830-as vizsín . . .	181200 kat. hold
1855-ös " . . .	73700 " "
1881-es " . . .	129200 " "

Összesen 384100 kat. hold

Megjegyezzük, hogy ezen adatok csak futólagos feljegyzésen alapulnak s a holdaknak 100-ra való kikerekítésével közöltetnek s ennél fogva a társulati főigazgatóság által tett számításoktól némiegtérnek. A tett összehasonlításból látható, hogy a műszaki árterfejlés folytán az 1830-as vizsín megkétszereződött, az 1855-ös vizsín $\frac{1}{2}$ -ra olvadt le, míg az 1881-es vizsín majdnem a réginek megfelelő maradt. Igen érdekesek azon összehasonlítások is, melyek az 1889. évi és 1890. évi majdnem egyenlő nagyságu kirovási összegeknek mikénti megosztására vonatkoznak. Azonban erről bővebben kívánunk írni s azért ezt a közelebbi alkalomra halasztjuk el. A bizottság a főigazgatói jelentést helyeslő tudomásul vévén, ezen tárgyon kívül még az árterfejlési munkálat közszemlére tételének módosztatit állapította meg s a társulat kölcsönei convertálásának előmunkálataival a főigazgatót bizta meg.

Világfolyása.

A kormányválság, mely 10 nap óta foglalkoztatta és legnagyobb érdeklődését képezte a magyar közönségnek, végre teljesen be lett fejezve.

Március Idusán lett Tisza Kálmán lemondása és az új miniszterek kinevezése közzétéve.

Hogy milyen egy 15 éven át szolgált miniszterelnök részére szóló királyi elbocsátó levél, az mindenkit érdekel s különösen érdekelte a magyar közönség, hogy minő lesz az a felség-irat, mely Tiszát felmenti. Ime, így szól a magas kézből eredt utlevél:

„Kedves Tisza! Magyar miniszteriumomnak Altalam mai napon elfogadott hivatali lemondása folytán, önt, méltányolva Hozzám intézett kérelmének indokait, magyar miniszterelnöki állásától ezennel felmentem.

Közel tizenöt évi működése ez állásban már maga is fényes bizonyítéka azon bizalomnak, mely önt ez évek során át valamint részemről, úgy az ország részéről szakadatlanul kísérte és méltán; mert azon kiváló szolgálatok, melyeket ön, nem egyszer nehéz körülmények között, önzéstelen hazafias érzu-

lettel, mély belátással és önmegtagadó, feláldozó tevékenységgel Nekem, az országnak és az egész monarchiának tett, valóban elismerésre méltók és hálás emlékezetben fognak maradni mindenkor.

Fogadja ez elismerés és vátozatlan kegyelem biztosítása mellett egyuttal legbensőbb köszönetemet hű szolgálataiért, melyekre a hazafiúi kötelesség teljesítésének tiszta öntudatában tekinthet vissza, mihez azon reményt fűzöm, hogy a közügyektől ezentul sem fogja megvonni bő tapasztalata és tiszta hazaszeretete által sugalmazott közreműködését.

Kelt Budapesten, 1890 márc. 13 án.

Ferencz József, s. k.

*

Ezután következnek 10 királyi kézirat, melyekben külön-külön az egyes miniszterek kinevezetnek. Gróf Szapáry elnök és belügyminiszter, Orczy ő felsége a király személye körüli, Fejérváry honvédelmi, Baross közlekedési, Csáky gróf vallásügyi, Vekerle pénzügyi, Szilágyi igazságügyi, gróf Bethlen földművelésügyi, Josipovics horvát-szlavon-dalmátországi miniszterré.

Az utolsó gróf Teleki G. belügyminiszter felmentését foglalja magában. A válság tehát be van fejezve. Hogy ez a kormány meddig él együtt, azt nehéz volna megjósolni.

Helyi és megyei hírek.

— **Törs Kálmán**, városunk szeretett képviselője, mint azt mult számunkban előre jeleztük, március 16 án a déli vonattal visszautazott Budapestre.

— **A válság nálunk is közelget.** Zsilinszky Mihály, megyénk főispánja ugyanis távozni fog főispáni állásából. Lapunk zártakor vett távirati értesítés szerint befejezett dolog azon, a napi lapokban is közölt hír, hogy Zsilinszky főispán a kultusz-miniszteriumba megy. A napi lapok ugyanis azt írják, hogy Berzeviczy kultuszminiszteri államtitkár a kormányválsággal távozott Tibád Antal belügyminiszteri államtitkár helyére fog kinevezettni, Berzeviczy helyére pedig Zsilinszky Mihály megy. — A mi értesülésünk az, hogy nem bizonyos, mely szerint Berzeviczy belügyi államtitkár lesz, inkább az a valószínű, hogy egészségügyi okból távozik helyéről, s így helye nyitva áll, Gönczy nyugalmazott címz.

E pillanatban felállt egy magas halvány ember, dult vonásairól a legnagyobb kétségbeesés kifejezése volt olvasható. Most vesztette el utolsó száz dublonját. Szomszédai helyet csináltak neki, gondolva, hogy távozik. Ő azonban az asztal fölé hajolt s valamit emelve szájához, egy tompa durranás után, mely alig hallatszott nagyobbak, mint mikor egy halhólyagot elpattantanak, oda borult az asztalra.

Azonnal megragadták, hogy elvonják onnan. Halott volt. Föbe lötte magát. Agyveleje oda locsant a posztóra.

Az izgalom, mely erre támadt, alig volt észrevehető. Mig két szolgáló a holttestet egy hordszékben elvitte onnan, a croupier lerántotta a véres posztót az asztalról s egy másikat terített fel hirtelen és a társaság mullatott tovább.

Hatkins úgy találta, hogy nem unja magát, maga alá huzta az öngyilkos székét s elkezdett játszani.

Szemben vele egy öreg ur foglalt helyet.

A játék foly, Hatkinsra nézve változó szerencsével. De se a nyeres, se a vesztes nem tudta eléggé szórakoztatni. Az öreg ur vele szemben még inkább lefoglalta figyelmét, mint maga a roulette.

Az ősz öreg ember meg se mozdult azóta, mióta elfoglalta helyét. Kitétt a vörösrre tiz lourtist, azal hátradült a székében, behunyta szemét és úgy tett, mint a ki elaludt.

A tiz louisdor ott előtte már egész halommá

államtitkárával együtt. S Zsilinszky az utóbbi állásra van kiszemelve, illetve ide lesz kinevezve. Távozásával azon csongrádmegyei állapotok, melyek ellen lapunk küzdött és küzdeni fog, a legszigorubb vizsgálat alá fognak vétetni. Nem vagyunk tehát messze ahoz, amire törekszünk, hogy: *legyen világozás!* Az akadályok sorra esnek el az utból! S végre győzni fog az ige, az eszme!

— **Zsilinszky főispán** több napon át Budapesten volt, s mártius 17-én a reggeli vonattal érkezett vissza körünkbe.

— **A statutum-tervezet**, melyet a városi tanács kidolgozott, folyó hó 20-án kerül a nagy bizottság bírálata alá. — Előre látható, sőt bizonyos, hogy a bizottság igen erős változtatásokat fog a tanács tervezetén tenni.

— **Az adókievítő bizottság** tagjaivá, mely a közelebbi napokban fogja ülésezéseit megkezdeni, a pénzügyminiszterium által Szanthó Lajos, a csongrádmegyei hitelszövetkezet pénztárnoka elnökké, Bányai József Sonnenfeld Sámuel, Szücs Dániel és Szőke István pedig rendes tagokul nevezettek ki.

— **A Mikec Pál** számtiszt ellen folyamatba tett adóleszámolást f. hó 8-án a szegedi pénzügyigazgatóság rendeletéből Gájer Vendel adótárnok felülvizsgálván, az igazgatóság által tett azon felhívásra, hogy mikorra fejezhető be a végleszámolás? a bizottság kijelentette, hogy az ma már annyira előrehaladt stádiumban van, hogy a vizsgálat befejezését mi sem gátolja s az már valószínűleg május hó 20-ára befejezhető lesz.

— **A szentesi színházba**, mint értesülünk, a f. évre is Halmay Imre, tavaly is nálunk működött s előnyösen ismert színtársulata fog bevonulni. Aradi Kálmán főkapitány ugyanis a napokban arra hívta fel az engedélyért folyamodó Halmayt, hogy terjessze be társulatának névsorát s az előadandó darabok címjegyzékét műfaj szerint, kötelességévé tevéen egyszersmind Halmaynak, hogy a betérjesztendő társulati tagokat köteles lesz Szentésre hozni s őket az egész szezon tartamára megtartani.

— **A szegvári függetlenségi kör** a mártiusi dícső napok emlékét f. hó 16-án ünnepelte meg, mely ünnepélyen Sima Ferenc, a szentesi függetlenségi párt elnöke, a szentesi 48-as népkör választmányának 20 tagu küldöttségével vett részt. A szegvári függetlenségi kör ezen banquetten közel 250-en vettek részt. Ily népes banquet még soha nem volt Szegváron. Természetes, hogy nem hiányoztak hazafias felköszöntők sem. Az első pohár Kossuthért lett üritve. Éltette lettek még Helli, a kerület képviselője, Sima Ferenc és a szentesi küldöttség tagjai. A bankett egész reggelig tartott.

— **Köszönetnyilvánítás.** Azon nagyszámu rokonok és ismerősök, kik a néhai *Hönigsfeld Ignác* elhunytával bennünket ért gyászban fájdalomukat részvétükkel enyhítették, fogadják ez uton is legbensőbb köszönetünket. Szentes, 1890. mártius 17. özv. *Hönigsfeld Ignác* és gyermekei.

nőtt s ő még mindig azon az egy helyen hagyta. A bankadó részvényesek már elkezdtek pattogni egymás közt s aggodó pillantásokat vetettek a folyvást megkészszerződő aranyhalomra. Mindig a vörös volt a nyerő. Végre a croupier megszólította az öregét:

— Uram, nem veszi el a pénztét?

Az öreg nem felelt.

A kerék ismét fordult s megint a vörös lett a nyerő.

— A bank retirál, — mondá a gamler — s a részvényesek káromkodva emlegették a mai szerencsétlen napot.

A pénz az öreg előtt már oly rakássá nőtt, hogy több darab legurult s tompa csörgéssel gördült el a padlón.

Az öreg nem hajolt utána, csak ült tovább, behunyta szemmel.

— Vége a játéknak, uram — szólott hozzá a croupier — s midőn erre sem nyitá fel szemét, megázta a karját.

Az öreg erre sem ébredt fel. A croupier bámulva tekintett reá, majd hirtelen megfogta a kezét; de csakhamar ijedten elereszté ismét.

A kéz hideg volt, mint egy halott keze.

Csakugyan halotté. Csendes szélhűdés érte, már a mint a leült s a szerencséről, mely oly kegyencévé tette, már nem tudott semmit.

S a társaság nem vette észre, hogy már fél órája játszik egy halott emberrel.

(Folytatása következik.)

A „SZENTESI LAP” TÁRCAJA.

A kik senkit nem szeretnek.

— Elbeszélés az amerikai életből. —

8

Irta: Törs Kálmán.

— Szörnyű élet, — gondolá magában Hatkins, megborzadva; de aztán, mintha valami gyengeségen kapta volna magát, neki bátorodott s belevegült a sokaság közé.

Egy roulette-asztal előtt megállt. Ugy tűnt fel előtte, mintha itt tisztességebb volna a társaság. Jobb öltözékű emberek ültek az asztal körül.

Vizsgálni kezdé az arcokat s úgy látszott, hogy ez szórakoztatja. A kimeredt, kidülledő szemek, melyekkel némelyik a pörgettyű forgását leste, a sápadtság és pir váltakozása az arcokon, a kapzsiság, irigység, bosszankodás, kétségbeesés, öröm és káröröm kifejezései, melyek egymásra következtek, a tétova tekintetek s az egész társaságon uralkodó izgatottság szórakoztatta.

Eleinte csak kíváncsiság volt, a mit érzett; de az idegesség csakhamar rá is ragadt. Kiszemelt magának egyéneket, akiknek kívánni kezdte a szerencsét magában, mig viszont mások szerencsésén boszszankodott.

Mindig közelebb fékezett az asztalhoz. A kerék pörgött s a gamler kis gereblyéje ide-oda huzogatta az asztalon az aranyakat.

— **Egy kis statisztika 1817-ből.** Érdekes feljegyzés birtokába jutottunk a napokban. A feljegyzés 1817-ből való s Kecskemét. H.-M.-Vásárhely, Csongrád, Szentes, Cegléd, Mező-Tur és Nagy-Kőrös akkori népességét tünteti fel vallás szerint osztályozva. A feljegyzés szerint volt 1817-ben

Kecskemétnek: 20,508 rom. kath., 10,424 protestas, 164 óhitű, 133 zsidó, tehát összesen 31,329 lakosa.

H.-M.-Vásárhelynek: 17,660 protestans, 5785 rom. kath., 611 óhitű, 22 zsidó; összesen 24,138 lakosa.

Csongrádnak: 10,196 rom. kath., 43 protestans, 29 óhitű, 16 zsidó; összesen 10,284 lakosa.

Szentesnek: 9479 protestans, 5729 rom. kath., 312 óhitű, 39 zsidó; összesen 15,559 lakosa.

Ceglédnek: 8225 protestans 4163 rom. kath., 26 óhitű; összesen 12,414 lakosa.

Mező-Turnak: 12,483 protestans, 673 rom. kath., 40 óhitű; összesen 13,496 lakosa.

Nagy Kőrösnek: 12,230 protestans, 565 rom. kath., 45 óhitű, 135 zsidó; összesen 12,975 lakosa.

A feljegyzés szerint 1817-ben sem Cegléd, sem Mező-Turnak nem voltak zsidó lakosai.

Szentes városának ma 31 ezer lakosa van, s így, ha e számot szembeállítjuk az 1817-iki feljegyzéssel, úgy az azóta elmúlt 73 év alatt megkétszereződött.

— **Elnapolt közgyűlés.** A szentesi polgári, iparos és gazdasági kör f. hó 16-ára hirdetett évi rendes közgyűlése, miután azon a tagok nem jelentek meg határozatképes számban, f. hó 30-án délután 2 órkor fog megtartatni, a mikor is a közgyűlés, a tagok számára való tekintet nélkül, meg fog tartatni.

— **A csordajárásai földek hasznosítása** céljából a gazdasági szakosztály f. hó 17-én délelőtt ülést tartott, mely alkalommal a bizottság egy tehen után a f. évre is egy hold legelőt, szájbérlő pedig 12 frtot fog a közgyűlésnek javaslatba hozni, úgy azonban, hogy az alsó csordajárásból a f. évre 200 holdnál több engedjék át legeltetésre, miután a felső csordajárásból ugyanennyivel kevesebb lesz legeltetésre átengedhető.

— **Az ujoncozás,** mint ezt már több ízben írtuk, f. évi április 12-én veszi kezdetét városunkban. E körülményre vonatkozólag lapunk mai számának hirdetési rovatában bővebb értesítés nyerhető, ugyan ezért felhívjuk rá az illetők figyelmét.

— **Adomány a Kossuth-alapra.** A felállítandó Kossuth-emlékkőre Emődy József, a nagy-őkei állomás főnöke, 1 frtot küldött be szerkesztőségünkhez. Kösönettel nyugtázzuk.

— **A szerető gyilkos.** Balogh Gyula bűnügyében, ki 1888. nov. 25-én a vele szerelmi viszonyban élt Forgács Julist agyonlőtte, s kit a szeptemberi törvényszék 1889. június 25-én megtartott végtárgyaláson 5 évi fegyházra ítelt, — f. hó 15-én újabb végtárgyalás tartatott Szegeden, a kir. tábla azon utasítására; mert vádlott elmebeli állapotát két orvos helyett csak egy eszközölte. Ez a második végtárgyalás azonban nem volt megtartható; mert a Szentesről beidézett szakértő orvos nem jelent meg.

Budapesti Hirlap.

Szerkesztők és tulajdonosok: Csukási József és Rákosi Jenő.

A Budapesti Hirlap újévvel pályafutása tizedik évebe lépett. Az elmúlt évek óriási haladás korszakát alkotják a magyar zsurnalisztika történetében és a Budapesti Hirlap talán elfoglaltság nélkül mondhatja magáról, hogy övé az elsőség e korszak megindításában, mely a magyar sajtót a legmodernebb és legkiválóbb európai sajtó magaslataira emelte. A Budapesti Hirlapot ebbeli törekvéseiben hetről-hetere, hónapról-hónapra, évről-évre szakadatlanul nagy arányokban növekedve, támogatta Magyarország intelligenciája: a világ legfogékonyabb, legmegtanúsított és legmagasabb rangú közönsége. A decennium küszöbén elmondhatjuk, hogy a Budapesti Hirlap a múltval magyarság közönségének mandatarusa. E megbízatás óriási erkölcsi súlyával veszünk részt a vélemények harcában és a közdolgok intézésében. Hogy milyen sikerrel, arról az elmúlt és a jelen viszonyok legkésebben tanuskodhatnak. A védelmi vita alatt, az alkotmány- és nemzetellenes kísérletekkel vívott elszánt küzdelmünkben, valamint a ferde pártviszonyokból eredt fonák helyzetek kritikájában, melyek okai és forrása a jelenlegi válság, a Budapesti Hirlap minden egyes száma a nemzeti jogok és aspirációk diadalmas hőseként szállott síkra. A közönség érezte, hogy lapunkban a legőszintebben, legbátrabban és legelzántabban nyilatkozott meg a közérzet szava. És a mikor a közönség napról-napra lavinaként növekedő tömegével segítségünkre és támogatásunkra jött: a Budapesti Hirlap döntő erővel működött közre a vitás kérdések megostromlásában, a politikai fordulat és az új események előkészítésében. A pártoktól független, csakis a közérdek által vezérelt és saját becsületességünktől diktált működésünk akkor érte el a legmagasabb fokát, amikor minden igaz magyar ember a Budapesti Hirlapban kereste és találta a nemzeti ügyek legfáradhatlanabb, legzűvösebb és legvehemensebb védelmét.

Legbuzgóbb iparkodásunk, hogy a Budapesti Hirlap a jövőben is az maradjon, a mi volt, aminek indult, a mely irányban hatalommal növekedett, a miben az elsőséget nem engedheti át soha senkinek: a l e g m a g y a r a b b u j s á g, tartalomban, lélekben, szóban egyformán. A legmagyarabb újság és mint ilyen, a nemzeti érület leghűbb tolmácsa, ébresztője, igazgatója és ha kell, lángba borítója. A legtisztább tudatossággal hirdetjük és valljuk, hogy olyan időkben, a mikor a nemzeti eszme fajfentartó és államalkotó erővel érvényesíti magát mindenütt, hogy ugyanakkor nemcsak jog, hanem kötelesség nekünk, magyaroknak a sovinizmus lelkesedésével, sőt

türelmenségével szolgálni a nemzeti irányt mindenben és mindenkor. Ez a mi programunk.

E programunkkal nekünk adott igazat a magyar közönség, mely semmitől sem irtózik inkább, mint a színtelen és lelketlen kozmopolitizástól, a hamisságokra és az elmék megtevesztésére alkalmas cifra jelszavaktól; nekünk adott igazat, midőn lapunkat szinte hihetetlen mértékben felkarolta és egyre jobban terjeszté.

E programmal folytatjuk a jövőben is mindennapi munkánkat a közügyek szolgálatában. Folytatjuk erősen fegyverkezve a nagy tusákra, melyek a közel jövőben a nyilvános élet minden munkására várnak. A nemzeti munkából részt kérünk és részt fogunk benne venni legjobb tehetségünk szerint, pártolva és támogatva mindent, ami szükséges, életkepes, derek és jó; ostromolva, üldözve mindent, ami céltalan, félszeg és becstelen. Ebbeli szándékunkban nem fog bennünket korlátozni semmiféle személyi tekintet, párt- és hatalmi érdek, s nincs az a politikai fordulat, melynek kedvéért és érdekében partalanságunkat és elfogulatlanságunkat csak egy pillanatra is feladnók.

A szigorú objektivitás utját fogjuk követni a zsurnalisztika minden egyéb ágában. Az irodalom és művészet kérdéseiben mint eddig, úgy ezentúl is szigorúan mellőzni fogjuk a pájtaskodást és klikk-szellemet. A mi megfelel a szép és nemes ízlésnek, az mindig elfogulatlan méltatásra fog találni lapunkban. Mi magunk is azzal velünk legjobb szolgálatot tenni az irodalomnak, hogy egy sor se jelenjek meg lapunkban, mely az irodalmi mértékelt meg nem üti. Közleményeink irodalmi színvonalának előkelősége kezdettől fogva legfőbb gondunkat képezte. El is értük vele azt, hogy a Budapesti Hirlap a legkifogástalanabb magyarsággal irt újság, s mindenekelőtt vezércikkjei és tárcái irodalmi érték dolgában verseny nélkül állanak.

Tudósítások és hírek dolgában a leggazdagabb és legmegbízhatóbb forrásokkal rendelkezünk. E nem a közleményeink megválogatásánál mindig szem előtt tartjuk, hogy a legműveltebb és legkényesebb ízlésű közönséget szolgáljuk. A valóságot, igazságot és ildomosságot sohasem áldozzuk fel a szenzációnak. Az erkölcsi tisztaság, a jó és nemes érzés tiszteletben tartásával a Budapesti Hirlap hű, szolgálatkész és lelkiismeretes házi-berátja óhajti lenni minden magyar uri háznak.

Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr, egy óra 1 frt 20 kr. Az előfizetések vidékről legelőszínterben postaltalvánnyal eszközölhetőek következő cím alatt: A Budapesti Hirlap kiadóhivatalának, IV. ker., kalap-utca 16. szám. Az egész fűrdővad alatt előfizetőink kívánságára a lapot bárhová utánuk küldjük, még akkor is, ha a nyáron át többször változtatnak tartózkodási helyet.

A Budapesti Hirlap jelenleg rendkívül érdekes két kötetes angol regényt közöl: „Doktor Kupido”, írta Bourghton Rhoda. E regénynek április 1-éig a lapban megjelent részét (26 folytatás) az új előfizetők külön lenyomatban ingyen megkapják.

Hírek a szomszédból.

— **Katonai lóvásár.** A m. kir. földművelésügyi ministerium értesítése szerint, a csász. és kir. közös hadügyministerium hozzájárulásával, a hadsereg lószükségletének fedezése végett Hódmezővásárhelyen f. évi április 1-én katonai lóvásár fog tartatni. Ezen vásárra egy kiküldött katonai bizottság fog megjelenni, mely az elővezetett lovak közül meg fogja vásárolni mindazokat, melyek katonai célokra alkalmasnak és arra nézve megfelelőeknek fognak találni. Miután a főcél az, hogy a hadsereg részére minden közvetítés nélkül, egyenesen a tenyésztőktől vétessenek meg a lovak, annál fogva figyelemzetnek a tenyésztők, hogy teljes bizalommal vezessék elő katonai célokra alkalmas eladó lovaikat és tulzott árak követelése által a megvétel lehetetlenné ne tegyék, miután mindenestre jobb árakat kaphatnak ezen közvetlen eladás által, mint az esetben, ha lovaikat közvetítő útján juttatják a hadsereghez. Alkalmas: minden szilárd testalkatú, jó mozgást és kitartást ígérő, tulságos használat által még meg nem rontott s a katonai használatot gátló hibával nem bíró 4 egész 7 éves és legalább 158 centiméter magas ló. A 4 évet még be nem töltött vagy 7 évet már meghaladt lovak ez alkalommal semmi esetre sem vétetnek meg, valamint a 158 centiméteren vagyis 15 markon aluli lovak közül csupán kivételképen vétetnek meg egyes olyan példányok, melyek kiváló jó testalkatúak és kitűnő vérell bírnak. A megvett lovak azonnal a helyszínén átvétetnek és készpénzben kifizetnek. A kitűzött nap reggelén a helyszínén jelenlevő vármegyei és községi tisztviselők, valamint a lótenyésztőbizottmány, képviselői minden további felvilágosítást meg fognak adni.

Hazánk és a főváros.

— **Darabokra vagdalt emberpár.** Lipa községet rémítő rablógyilkosság tartja izgatottságban. Szávics Dóme ottani jómódú koreszmárost és nejét kirabolták és darabokra vagdalták. A borzasztó gyilkosság gyanúja Kloss Mihály henteslegényt terheli. A vizsgálat constatálta, hogy a tettet egy ember követte el, ki véres ruháit hátrahagyva, a meggyilkolt ruháiban hagyta el a házat. A vizsgálat adatai szerint minden rablógyilkosságra vall; a szekrények föl voltak törve, világos jeleül annak, hogy a gyilkos pénzt keresett. A gyanúsított henteslegényt csütörtökön Temesvározt elfogták. Kloss mindent tagad s erősen igyekezik alibiét igazolni, a körülmények s a tanúk azonban ellene vallanak. Most már megállapította a vizsgálat, hogy a szerencsétlen házaspártól mindössze pár krajcárt, egy kabátot és egy pár csizmát rabolhatott el a gyilkos. Klossnál alig forint árú aprópénzt találtak, de véres vészronyogok voltak holmija között.

Külföld

— **Az Eiffel-torony jövője.** A párisi kiállítás bezárása után elzárták a közönség előtt az

Eiffel-tornyot is, mely csak most, e hó végével nyílik meg újra. Azóta nagy átalakulásokon ment keresztül mind a három emelete. Az első emeleti francia vendéglőből husz kabinet partikuliter és több kis terem lett, az elzász-lotringiai sörház óriási csarnokká változott át, bálók, hangversenyek s társas összejövetelek számára. Az orosz vendéglőt mérsékelt árú étkező helyiséggé degredálták, az angol-amerikai restaurant pedig eltűnt, helyét bazárok és biliárd terem foglalják el. A második emelet, hol a Figaro torony-számát nyomták, egyetlen reggeliző csarnokká tágult. A harmadik emelet most valóságos szalon, gyönyörűen beburorozva, telefonnal, táviróval s levegyűjtőkkel.

— **A föld legnagyobb hidja.** A Firth of Forth nevű skót tengeröblön keresztül épített óriási híd, mely még a híres francia szakemberek véleménye szerint is a mérnöki tudomány legkolosszálisabb műve, a mult kedden adták át a forgalomnak. Az északi angol vasúttársaság már harminc évvel ezelőtt belátta annak a fontosságát, hogy London és északi Skócia közt közvetlen összeköttetés létesíthessék, és a parlamentől ki is eszközölte az engedélyt a híd építésére, bár senki sem tudta, hogy a közbeneső tenger öblét, mely Queens-fenyélnél is, hol pedig legkeskenyebb, 3014 méter széles, hogy fog sikerülni áthidalni. A tengeröblöbe a Fort nevű kis folyócska ömlik bele, mely azonban alkalmatlanul bizonyult az áthidalásra s így erről a tervről csakhamar lemondtak. A tengeröblön áthidalását 1873-ban keztek komolyan venni, mikor Thomas Bouch a lánchíd tervét elkészítette. Ekkor azonban pár év múlva, 1879-ben a Tay híd katasztrófája annyira megijesztette az embereket, hogy nem mertek belemenni a lánchíd építésébe, hanem Fowler és Baker terveit fogadták el, mert az iveretes acélszlop-híd a körülményekhez képest a legalkalmasabbnak tartották. Ekkor megalakult a Forth Campany, melynek részvényesei a parlamentől kieszközölték az engedélyt a híd építésére, mely a kitűzött időre el is készült. A két középső iv 1710 láb átmérőjű és 150 láb magas. Két másik iv 680, tizenegy 168 és hat 50 láb átmérőjű. A híd legmagasabb pontja 360 lábnyira van a víz színétől. Maga a víz az öböl közepén 210 láb mély. A híd összesen 2500 láb hosszú és 42,000 tonna acélt használtak föl reá. — Az egész óriási mű husz millió forintba került. A pompás híd a walesi herceg nyitotta meg. Kiséretében voltak Edimburgh herceg, György herceg, Fife herceg és lord Roseberry. Az ünnepélyes aktus a vallásos zárkólettel helyett abból állott, hogy a herceg az utolsó srófot becsavarta. A megnyitáskor olyan vihar dühöngött, hogy az emberek kénytelenek voltak kapaszkodni, hogy a szél ne fújja őket. Az ünnepélyes aktus után az építési barakkokban reggeli volt, melyen a walesi herceg fél óráig tartó beszédet mondott. Kivüle még többen mondtak fölköszöntöket s a lakoma a legkedélyesebben folyt le.

— **Ez is jubileum.** Milanóban egy gazdag kereskedő érdekes lakomát rendezett a napokban tizenkettedik gyermekének születése alkalmából. Mikor ugyanis az anya felkelt gyermekágyából, egy hosszú asztal mellé ültette gyermekeit, az asztaltól a feleség foglalta el ujszülött gyermekével karján, utána következtek a rokonok. Az egy tucat gyermek anyja 40, az apa 44 éves, legidősebb fiu gyermekök pedig 22 éves.

— **Villamos vasut a jégen.** Oroszországban legújabbban azzal a tervvel foglalkoznak, hogy a befagyott folyók jégen, mely ott az év egyik felében állandó, villamos vasutakat indítanak. A víz sima és egyenletes tükre a terv kivitelet nagyon megkönnyíti. A kísérletek számára a Dniepert jelölték ki s a vasut építéséhez Belgiumban megrendelt könnyű anyagot fognak használni. A berendezés és a vasut kezelése aránylag kevesbe fog kerülni s így a vállalat arra számít, hogy tervével jó üzletet is csinál, különös tekintettel arra, hogy az országutak tél idején a nagy hófúvások miatt alig használhatók a közlekedésre.

Ipar, kereskedelem, gazdaság.

— **A méz mint táp- és gyógyszer.** Egy tekintélyes orvos a mézről azt mondja, hogy az minden penész-gomba képződést akadályoz. Köhögés, nátha, hurut, torokgyík, diphteritis már kezeltésökben elnyomhatók; de sőt ha már kifejlődött is, folytonos használat mellett t. i. 5—10 perccentig egy-egy kávé kanálnyi mézet lenyelve, kigyógyíthatók. Ugyiszintén a száj, torok és lélegzési szervek bántalmái és a tüdőbajtól is sikeresen gyógyíthatók. Hatalmas erősítő tápszere a méz a vérszegényeknek, a hirtelen növő gyermekeknek, a lábadozó betegeknek. Az emésztést rendben tartja s a szorulást megakadályozza. Lisztel keverve a mézet sebekre irként használja a köznép. Gyógyerejét különösen a méz méregtől nyeri, mely a jó méznek egyik szükséges alkotórésze. A hagyományok szerint az ó- és középkorban a méz, mint általánosan kedvelt élelmiszer, ital (a méhser) és gyógyszer szerepelt. A ki egészségét fenn akarta tartani, vagy ki hosszú életkort akart elérni, az mézzel táplálkozott. Természetesen a méznek a maga természetes valóságában kellett lenni; a mit Svájcban, Amerikában szirupból vagy keményítő-cukorból készítenek, valamint azon méz is, mely nálunk az elmaradt méhészek által, a méheknek kénnel való lefolytatásával, összezsömöszölve, döglött méhek, kukacok, virágpör belekeverésével készítetik, egyáltalán meg nem felel a jó méz fogalmának; az nem kellemes ízű, nem egészséges méz. Tiszta, jó mézet egyedül nevezett mézpergetők útján lehet nyerni. A mézpergetővel a méz a lépekből virágpormentesen

s egészen tisztán nyeretik. Az így nyert méz az, melynek igen tekintélyes orvosok is gyógyhatást tulajdonítanak; s ezen méz az, mely a vérszegényeknek, az emésztési hiányban vagy rendetlenségben szenvedőknek, az ideggyengéknek biztos gyógyszerül és tápszerű szolgál: s a mely valódi áldás volna az emberiségre, ha az kellő mértékben használtatnék. A méz ezen áldásos volta az ő alkotászeiben rejlik. A tiszta méz gyümölcs-cukor, kevés sav (hangyasav) festanyag és nyálka összetételéből áll. Forduljon el tehát a fogyasztó közönség a fogat és gyomrot rontó cukorféléktől, szörpöktől és menive lesz a most annyira divatos fogfájás, gyomor-fájás (katharus) és számtalan egyéb bajoktól.

Irodalom.

— „Az én Ujságom.“ Nincs még teljes negyedéve annak, hogy megkezdte pályafutását „Az én Ujságom“, Benedek Elek és Pósa Lajos szerkesztésében s már is valóságos kedvencévé lett a magyar gyermek-világnak. Kezdetül fogva élénk figyelemmel kísérjük ez ujság minden egyes számát s örömmel konstatálhatjuk, hogy az elismert nevű szerkesztőkbe vetett reményeinkben nem csalódtunk. „Az én Ujságomnak“, az előfizetési ára egy évre 4 ft. Ilyen olcsó gyermeklap még nem volt s nincs is ez idő szerint. Megemlítjük még, hogy a kiadók (Singer és Wolfner cég) minden második számban 3—4 könyvet sorsolnak ki a talány-megfejtő előfizetők közt.

REGÉNY-CSARNOK.

A boszorkány.

— Sicíliai regény. — 95. közl.

Diodato, ki a hegyek felé vezető utat őrizé, nem tudta, hogy a bujdosók tudomással bírnak szándékáról és nyugodtan várta közeledtüket.

Azonban nem látván őket megérkezni, tartott attól, hogy talán valamely rosszul őrzött szoroson keresztül menekülhettek meg és vagy tizenöt sbiret kémelelésre küldött ki, kik a térségen elszórádtek.

Figyelmes füllel, töltött fegyverrel haladtak lassan előre lépésről-lépésre, készen övéikkel legkisebb felfedezésüket lövés által tudatni. De körülöttük mely csend és sötétség uralkodott. Ezen csend rejtélyesnek és nyugtalanítóknak tűnt fel előttük. A száműzöttek egész serege varázslás útján látszott eltűnni a föld alá.

Már elhaladt a csapat a boglyák mellett, melyek alatt a nők és gyermekek rejtve valának, midőn egyiköknek azon gondolata támadt, hogy tán célszerű lenne azokat felhányni; gyorsan visszatérve közeledett a legszélsőhöz s szuronyát belé döfé. Azonban a fegyvert, mely ellenállás nélkül hatolt be a boglyába, a legnagyobb erőfeszítés dacára sem lehetett kihuzni. Mintha egy láthatatlan kéz tartotta volna azt láncolva a szénaboglya közepére.

A sbir rémülten hívá társait segélyére. Ezek elősiettek, hogy segítségére legyenek, midőn a boglyák lassankint mozogni és nőni kezdenek; majd egyszerre mindegyikből egy-egy férfi alak ugrott elő.

Ezen jelenségek, melyek sokkal gyorsabban történtek meg, mintsem leírhatók, félelmet és rendetlenséget idéztek elő a sbirek között, kik minden erejükkel futni kezdtettek.

Misem ragályosabb, mint a félelem. A csapat, mely a sbireket kémkedésre kiküldé, eszeveszetteen látván őket visszasietni, szintén összezavarodva, futásnak adá magát, azt vélvén, hogy sarkaikon a környék összes bujdosói és banditái követik őket; maga Diodato is elsodortatott az ár által.

Az ifju vezér és Carini rögtön belátták, hogy a zavar ezen percét fel kell használni.

A nők és gyermekek a csapat közepén lettek elhelyezve, mely most gyors futásban indult előre, mindent feldöntve és elsodorva, a mi csak utját állotta.

Giovanni, ki a legelszántabbakkal hátul maradt, hogy a visszavonulás útját szabadon tartsa, meg akart arról győződni, mielőtt e vonalat elhagyta, vajjon nem maradt-e csapatából valaki hátra?

Visszatekintve egy nőt vett észre, ki nem követé a csapatot, s a sötétség dacára felismeré őt: e nő Judith volt.

Az ifju aggodalomtelt kiáltást hallatott. Elébe szaladva, karjai közé szorítá a szép zsidónőt, ki nem volt nehezebb egy gyermeknél, és futni kezdett vele.

Azonban ezen idő alatt a sbirek megállítatva Diodato által, újra elfoglalták helyeiket. A nyílás, mely az élő falon törtetett és a melyen keresztül a

bujdosók megmenekedtek, újra bezáródott, és az ifju bátyját látá maga előtt állani.

Ha egyedül lett volna, megkísérelte volna utat törni magának, hogy társaihoz csatlakozhassék; azonban a veszély, melynek Judithot kitenné, visszariasztá őt.

Az ifju Campo-Forte marquis, meglátva a bujdosók vezérét elszakasztva seregétől, és a szép Judithot a minden oldalról közrefogott szökevény védelmében, nem fojthatá el örömkiallítását.

— Ne löjjetek, — mondá a sbireknek, — a tettek ezen bandita vezér, kinek fejét aranyval mérem fel, a szép zsidónő pedig az enyém lesz.

Azonban Giovanni kedves terhével csakhamar újra futásnak eredt és néhány pillanat alatt elérvén a hegyszakadékot, husz lépésnyire megelőző üldözőit.

Mindazáltal, menekülésének gyorsasága dacára, a csapat, mely őt nyomon követte, minduntalan tért nyert. Judith ezelőtt csak a kiáltásait hallá, most azonban lépéseiknek zaját is tisztán megkülönböztetheté.

Folytatása következik.

Vasuti menetrend.

(Pusztá-Tenyő—Kun-Szent-Márton—Szentes között.)

Ervényes 1889. június 1-től.

Szentes—Szolnok.

Szentes indul	5 ó. 36 p. éjjel, 12 ó. 03 p. d. u.
Töke érkezik	6 ó. 13 p. éjjel, 12 ó. 40 p. d. u.
Ksz.-Márton	6 ó. 58 p. d. e. 1 ó. 20 p. d. u.
P.-Homok	7 ó. 37 p. d. e. 1 ó. 52 p. d. u.
T.-Földvár	8 ó. 05 p. d. e. 2 ó. 17 p. d. u.
Martfű	8 ó. 23 p. d. e. 2 ó. 37 p. d. u.
Kengyel	9 ó. 04 p. d. e. 3 ó. 12 p. d. u.
P.-Tenyő	9 ó. 31 p. d. e. 3 ó. 31 p. d. u.
Szajol	9 ó. 52 p. d. e. 3 ó. 51 p. d. u.
Szolnok	10 ó. 30 p. d. e. 4 ó. 55 p. d. u.
Budapestre érkezik	1 ó. 55 p. d. u. 8 ó. 15 p. éjjel.

Szolnok—Szentes.

B.-pestről indul	9 ó. 30 p. éjjel, 8 ó. 20 p. d. e.
Szolnok	3 ó. 26 p. éjjel, 11 ó. 50 p. d. e.
Szajol érkezik	3 ó. 55 p. éjjel, 12 ó. 22 p. d. u.
P.-Tenyő	4 ó. 31 p. éjjel, 12 ó. 44 p. d. u.
Kengyel	4 ó. 59 p. éjjel, 1 ó. 12 p. d. u.
Martfű érkezik	5 ó. 30 p. éjjel, 1 ó. 40 p. d. u.
T.-Földvár	6 ó. 02 p. d. e. 2 ó. 12 p. d. u.
Homok	6 ó. 15 p. d. e. 2 ó. 24 p. d. u.
Ksz.-Márton	7 ó. 30 p. d. e. 3 ó. 06 p. d. u.
Töke	8 ó. — p. d. e. 3 ó. 36 p. d. u.
Szentes	9 ó. 34 p. d. e. 4 ó. 11 p. d. u.

A csongrád—félegyházi h. é. vasut menetrendje.

Szeged—Csongrád.

Szegedről indul	11 óra 9 perc de., 2 óra 18 perc du.
Félegyházáról	12 óra 15 perc és 5 óra 40 perc du.
K.-K.-Szállásról	12 óra 48 perc du., 6 óra 12 p. este.
Csongrádra érkezik	1 óra 11 perc du., 7 óra 03 p. este.

Csongrád—Szeged.

Csongrádról indul	9 óra délelőtt, 2 óra 15 perc du.
Kiskun-Szállásról	9 óra 52 perc de.; 3 óra 1 perc du.
Félegyházáról	10 óra 29 perc de., 3 óra 36 perc du.
Szegedre érkezik	1 óra 05 perc és 4 óra 59 perc du.

Félegyházáról Budapest felé indul:

Gyorsvonat	11 óra 50 perc de. Személyvonat 4 óra 18 perc du.
Omnibuszvonat	7 óra 18 perc délelőtt.

Eladó ház.

Józsa Joachimnak a nagy utcában, szent-József képe mellett III. tized 70. számú háza szabad kézből eladó; — értekezhetni a tulajdonossal ugyanott.

Az 1500—1890. H. M. számhoz.

Hirdetmény.

1. A sorozó bizottság a szentesi sorozó járásban Szentes ujoncállítási székhelyen öt nap alatt, és pedig **1890. április 12-től április 16-ig** fogja végezni:

a) a hadi szolgálatra való képesség megállapítását;

b) a hadképeseknek talált egyének besorozását a közös hadseregbe, a honvédségbe, és ezek póttartalékába;

c) a felszólamlások, vagyis a törvény értelmében a póttartalékba való besorozás kedvezményére igényvel bíró családfentartók, illetőleg ezek hozzátartozói, továbbá papnővendékek és papje'öltek, népiskolai tanítók és tanítójelöltek, végre öröklött mezei gazdaságok birtokosai által benyújtott kérvények tárgyalását és elintézését;

d) a családi tekintetekből, vagy a tanítóképezdei tanulmányok befejezhetése céljából való szabadságolás iránt, valamint végre

e) az egy évi tényleges szolgálat kedvezményének megadása iránt benyújtott kérvények elintézését.

2. A folyó 1890. évi ujoncállításra az új védtörvény értelmében az **1869., 1868. és 1867.** években született hadkötelesek vannak felhiva.

3. A sorozásra felhívott hadkötelesek közül, a keresetképeség tekintetéből megvizsgálendő férfi rokonokkal együtt, a főtebb kitűzött időszaknak minden egyes napján csak annyian jelenjenek meg, a hányra nézve az ujoncállítási eljárást el lehet végezni; e célból a következő napirend állapítatik meg, u. m.:

Április hó 12-ik napján a büntetésből a korosztály és sors-szám rendjén kívül az A) lajstrom alapján, továbbá a korosztály és sors-szám rendje szerint a B) lajstrom alapján állítandó egyéneknek kívül azon első korosztálybelieknek, vagyis 1869-ik évi születésűeknek kell megjelenniük, akik az 1. sorszámtól 220. sorsszámgig terjedő sorsszámok alatt vannak felvéve.

Április 13-án — vasárnap — szünet.

Április hó 14-ik napján azon I. korosztálybeliek, vagyis 1869. évben szülötteknek, kik 221—311-ig, valamint azon II-ik korosztálybeliek, vagyis 1868. évben szülötteknek, kik 1—171. sorsszámgig vannak felvéve.

Április hó 15-én azon II-ik korosztálybelieknek, kik 172—295-ig, valamint azon III. korosztálybeliek, vagyis 1867-ben szülötteknek, kik 1—154. sorsszámgig vannak felvéve.

Április hó 16-án azon III. korosztálybelieknek, kik 155-től 242. sorsszámgig vannak felvéve, valamint családi tekintetekből a régebbi védtörvény alapján felmentetteknek, s a kik ez okból a póttartalék és honvédség nyilvántartásába jutottak; e napon kell megjelenniük azon vidéki illetőségű s itt tartózkodó hadköteleseknek is, a kiknek állítási lajstromaik ide áttéve lesznek; ezek bevezése után a lajstromok egyeztetése és lezárása.

4. A hadkötelesek és ezeknek a keresetképeség tekintetéből megvizsgálendő férfirokonaik is kötelesek a sorozó bizottság előtt, a mely naponként reggeli 8 órakor kezdi meg működését, idejekorán és tisztán megjelenni. A sorozásra való megjelenésnek, valamint egyáltalában a védtörvényből folyó kötelezettségeknek elmulasztása, ezen hirdetménynek, vagy a törvénynek nem tudása által nem menthető.

A ki a sorozó bizottság előtt kellő ok nélkül meg nem jelenik, az esetleg a törvényes kényszer-eszközök alkalmazásba vétele mellett fog elővezettetni, és ezen kívül, ha késedelmet nem igazolja, 10 frttól 200 frtig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő; ha pedig szándékosan marad el a sorozásról, mint hadköteles szökevény, a körülményekhez képest, egy, vagy két évi szolgálathoz szabittással, seteleg 3 naptól két hónapig terjedhető elzárással és 15 forinttól 300 forintig terjedhető pénzbüntetéssel fog büntettetni.

Szentesen, 1890. március 17-én.

Dr. Filó Tihamér,

főjegyző.